

[Villemoes.]

store krig, som gik over hele verden i 5 år, og i de vanskelige år, vi har haft derefter, men jeg føler trang til fra denne plads ved denne lejlighed at nævne, også for at det måske kan høres andetsteds, at så sent som i 1930'erne forpligtede vi os fra dansk side til at importere fra England 80 pct. af den udenlandske kulmængde, som vi benyttede, og vist 65 pct. af koks og cinders. Da lå forholdene altså helt anderledes. Vor store aftager er vi glade for at købe fra igen, men nu ligger det sådan, efter hvad jeg har forstået, at indtil videre kan vi kun få en meget lille brøkdel af vor brændselsimport fra det land, som har været vor hovedleverandør. Jeg håber og ønsker, at der nu må komme sådanne forhandlinger i gang, at vi her til Danmark kan få et større kvantum derovre fra, end vi hidtil har fået. Jeg forstår det sådan, at de forhandlinger, som ministeriet har indledet, også i høj grad har henblik på dette, og så må vi håbe, at det kan udvikle sig således, at vi kan få større partier derovre fra. Vi drøftede for et par timer siden her i denne sal forberedelserne til en forøgelse af vor indenlandske brændselsproduktion. Det er for mig overordentlig trist, at vi 5 år efter krigens ophør skal tilbage til at udnytte resterne af de tørvemoser, vi har, hugge betydeligt mere i vore skove, end man måske ville gøre under normale forhold, og sætte hele den store brunkulsproduktion i gang igen, men det er jo givet, at vi må indrette os efter de forliggende forhold; og som det ligger i dag, er der ikke megen udsigt til, at vi vil kunne få en fuld import af ca. 6 mill. t udenlandsk fast brændsel i det kommende år.

Socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Marinus Larsen, var inde på, at der var nogle forbrugere, der havde hamstret. Jeg forstod, at det ærede medlem mente, at det forlød — det var det udtryk, det ærede medlem benyttede —, at nogle fabrikker havde hamstret udenlandsk brændsel til 3 års forbrug. Ja, men det kan ikke hjælpe her i det høje ting at sige: det forlyder. Jeg tillader mig at betvivle, at een eneste dansk fabrik kan ligge med brændsel til 3 års forbrug. Jeg kender af en lille smule erfaring gennem et langt liv, at det er noget, der fylder

temmelig meget op. Det er muligt, det ærede medlem tænkte på privatpersoner; private husholdninger bruger jo ikke så meget kul; det er mere koks og cinders. Jeg nævner det kun, fordi man skal dog også være lidt varsom, når vi har det dårligt, med sådan helt ud at skyde over målet.

Men jeg udtaler altså mit ønske om, at ministeriet må få held til at føre forhandlingerne med vort hovedleverandørland på disse områder således videre, at vi kan komme bedst muligt igennem.

Marinus Larsen: Jeg takker den højtærede handelsminister for det svar, jeg har fået på de spørgsmål, jeg stillede. Må jeg med hensyn til spørgsmålet om bemyndigelsen sige, at det har hele tiden været sådan, at ministeren ikke kunne gennemføre foranstaltninger, uden at han havde et flertal af vareforsyningsudvalgets medlemmers tilslutning, og det var det, man ville have ændret, da man sidst reviderede loven; man ønskede denne bemyndigelse taget ud, så at ministeren ikke kunne gennemføre foranstaltninger, selvom han havde flertal i vareforsyningsudvalget. Det synes jeg ikke er rigtigt.

Jeg har ikke bebrejdet den højtærede handelsminister, at han ikke har gennemført en brændselsrationering. Jeg henviste blot til, hvad der var sket på dette område, for at forebygge, at noget lignende skulle indtræffe senere.

Hvad hudeordningen angår, er jeg fuldt klar over, at det er et meget vanskeligt spørgsmål at løse. Det har været behandlet gang på gang i det sidste halve år, uden at der endnu er kommet nogen løsning, men engang må der vel skabes en løsning, og jo længere det varer, jo vanskeligere bliver forsyningssituationen på dette område. Derfor mener jeg mig berettiget til at henlede den højtærede handelsministers opmærksomhed på det, hvad der sikkert ikke havde været nødvendigt, for ministeren har sikkert været stillet overfor det spørgsmål adskillige gange.

Må jeg til det ærede medlem hr. Villemoes sige, at jeg har ikke med et ord nævnt, at fabrikkerne havde købt til 3 års forbrug; men jeg ved, at man mange steder i private husholdninger, særlig i de store